

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 105:3

Voorlopige redactie-commissie: de professoren P. Deddens, B. Holwerda, H. J. Jager en C. Veenhof.
Het nadrukken van de inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Drs R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Drs D. J. Buwalda, Kampen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds L. Doekes, Hilversum; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Apeldoorn; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Amsterdam; Mr Dr J. Meulink, Enschede; Drs H. M. Mulder, Kampen; Rudolf van Reest; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Grootegast; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielinga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie: Prof. P. DEDDENS, Spoorlaan 7, Kampen; voor medewerkers: rechtstreeks aan hen of aan de administratie.

Adm.-adres: Oosterbaan & Le Gointre N.V., Goes. Tel. 2424 — Postrek. Nummer 400040 ten name van „DE REFORMATIE“, GOES.

Abonn.: f 4.50 per halfj., buitenl. f 11,— per jaar; losse nummers 20 cent, alles bij vooruitbetaling. Advertentiën: 20 cent per m.m.

INHOUD: Hoofdartikel: De kerk en haar diensten, 11. — Uit de Schrift: De dienst van de Zoon des mensen en de dienst van Zijn discipelen (Mt. 20:28). — Kerkelijk leven: De nieuwe Kerkorde van de Ned. Herv. Kerk in de praktijk. — Boeken, geleend van Prof. Schilder. — Orgelfonds-Ereschuld. — Op en om 't kerkplein: Groot mannen. — Bij het overlijden van Prof. Schilder: Aan-

— Stemmen uit onze kerken. — Voor 80 jaar: Inkomstenbelasting. — Zending en Evang.: Zendingswerk Oost-Soemba. — Opv. en onderwijs: De plaats der kinderen naar de Heilige Schrift, 3. — Pol. en Soc. leven: De strijd tegen het dirigisme in de maatschappij, 2 slot. — Lit. en Kunst: De Bell-Ringers in 1880. — Groninger Brieven. — Gedicht. — Perschoon. — Kerknieuws.

in het niet verzinken. Dan onderwerpt men zich, zonder zelfstandige toetsing aan het Woord des Heeren, aan wat een synode zegt. De geesten worden niet beproefd. Men leeft uit de gedachte: de synode zal het wel weten! En men zegt, romaniserend: ik ben maar een leek!

Wanneer de Heere reformatie geeft dan wordt dat openbaar ook hierin, dat het ambt der geloovigen tot nieuw leven en nieuwe activiteit komt. We moeten echter bij het ambt der geloovigen nooit vergeten dat ook dit ambt alleen maar recht bedienend kan worden in onderwerping aan het Woord des Heeren, in gedurige gebondenheid aan de Schriften, in buigen van den hals onder het juk van Christus. We moeten niet het ambt der geloovigen gaan zien en gaan bekleeden vanuit de revolutionaire gedachte der volkssouvereiniteit, die de overheden beschouwt als ambtenaren van het volk. Zoo kan men, met een revolutionaire opvatting van het ambt der geloovigen, de volkssouvereiniteit in de kerk gaan huldigen, en de ambtsdragers gaan beschouwen als uitvoerders van den wil des volks: zooals het volk het wil, zoo moet het gebeuren. En wanneer de ambtsdragers dan eischen onderwerping aan het Woord des Heeren, dan spreekt men van hiërarchie in de kerk.

Het ambt der geloovigen is niet: eigen zin willen doen en eigen zin willen doordrijven, maar het is: gebonden zijn aan het Woord, dat Woord kennen en verstaan, het is: den hals buigen onder het juk van Christus, den oppersten Bisschop, en dus ook: aanvaarden de onderwijzing en tucht der kerk, door Christus' ambtsdragers aan ons bedienend in getrouwheid. De ambtsdragers hebben dan niets anders te doen dan naar het Woord des Heeren de sleutelen des hemelrijks te bedienen: Woord en tucht. Die ambtsdragers hebben het recht van binding, maar alleen van binding aan het Woord des Heeren. Wanneer het hart tegen zulk een binding zich verzet, dan worden licht aan het adres der ambtsdragers verwijten gemaakt: dat is binding, dat is hiërarchie! En zoo zoekt het boze hart zich vrij te maken van binding aan het Woord des Heeren met een gemakkelijk ingang vindende leus. Maar dit is de revolutionaire vrijmaking van Psalm 2: Laat ons hun banden verscheuren en hun touwen van ons werpen.

Diensende de opbouw der broeders, naar de gaven die hun God verleend heeft, als onderlinge lidmaten van eenzelfde lichaam. Wanneer wij ons onderwerpen aan de onderwijzing en tucht der kerk en den hals buigen onder het juk van Jezus Christus, dan zijn we waarachtig één, in eenigheid des waren geloofs, allen en een iegelijk staande in de gemeenschap met Christus ons Hoofd, en dan is er ook onderling gemeenschap in het elkan-der dienen-tot-opbouw met de gaven die de Heere aan een ieder gegeven heeft. Dat is volgens Zondag 21 het tweede stuk van de gemeenschap der heiligen. Die onderlinge gemeenschap is niet dit, dat we vriendelijk en aardig tegen elkander zijn, zooals ook in de wereld de mensen van „beschaving“ vriendelijk en beleefd tegen elkander zijn. De broederlijke liefde, die wij elkander hebben te betrachten, is niet en mag niet zijn een wereldse, humanistische liefde. Wanneer die laatste in de kerk de plaats gaat innemen van de eerste, dan is er een groot bederf in de kerk. Dan wordt de gemeenschap der heiligen de gemeenschap van een knussen, gezelligen kring, waarin we het zoo heerlijk met elkaar kunnen vinden. En wee hem, die die knusse gezelligheid mocht verstoren. Maar de donder van het profetische woord doorbreekt

De kerk en haar diensten (Art. 28 N.G.B.)

HOOFDARTIKEL

XI DEN HALS BUIGENDE ONDER HET JUK VAN JEZUS CHRISTUS

3. Zich onderwerpende aan haar onderwijzing en tucht, den hals buigende onder het juk van Jezus Christus en dienende de opbouw der broeders, naar de gaven die God hun verleend heeft, als onderlinge lidmaten van eenzelfde lichaam.

Het zich voegen bij de kerk houdt in en brengt met zich: zich onderwerpen aan haar onderwijzing en tucht. Dat is iets anders dan wat Rome zegt. Want hier wordt met onderwijzing en tucht der kerk bedoeld de onderwijzing en tucht van het Woord des Heeren. Er staat immers nog bij: den hals buigende onder het juk van Jezus Christus, dat is het juk van Christus' geboden. Rome eischt onderwerping aan de kerkleer en in die kerkleer bindt Rome zich niet onvoorwaardelijk aan de Schriften. Bij Rome is er niet de gestage worsteling om het karakter der kerk als pilaar en vastigheid der waarheid te bewaren door voortdurende confrontatie met de Schriften en reformatie naar de Schriften. Bij Rome is er, los van de Schriften, een soeverein bestaan van de kerk, en wat die kerk leert als waarheid moet worden aangenomen. Het criterium is daar niet: wat zegt de Schrift? maar: wat zegt de kerk? Er moet zijn onvoorwaardelijke onderwerping aan de kerkleer, en wat de kerkleer is dat wordt uitgemaakt door de geestelijkheid. De leden der kerk zijn leken, daarboven staat de geestelijkheid met als top van de pyramide de paus, die onfeilbaar geacht wordt wanneer hij spreekt met ambtelijk leergezag.

Maar wanneer onze vaders spreken over onderwerping aan de onderwijzing en tucht der kerk, dan spreken zij over onderwerping aan het Woord des Heeren. In artikel 7 van de confessie is dat uitdrukkelijk vastgelegd: Men mag ook geener menschen schriften, hoe heilig zij geweest zijn, gelijk stellen met de goddelijke Schriften, noch de gewoonte met de waarheid Gods (want de waarheid is boven alles), noch de groote menigte, noch de oudheid, noch de successie van tijden of personen, noch de conciliën, decreten of besluiten. Want alle menschen zijn uit zichzelf leugenaars en ijdelers dan de ijdelheid zelve (vgl. Ps. 62 vs 10). Daarom verwerpen wij van ganscher harte al wat met dezen onfeilbaren regel niet overeen komt, gelijk ons de Apostelen geleerd hebben, zeggende: Beproeft de geesten, of zij uit God zijn (1 Joh. 1:4). Ingevolge: Indien iemand tot ulieden komt en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis (2 Joh. vs 10).

Hieruit vloeit dus voort, dat we niet alles wat van ambtsdragers of kerkelijke vergaderingen tot ons komt zoo maar hebben te accepteren, maar dat wij dat hebben te toetsen aan het Woord Gods als den eenigen onfeilbaren regel des geloofs. En is er over-

eenstemming met de Schrift, dan hebben we te buigen. Dan buigen we niet voor de ambtsdragers, maar voor het Woord des Heeren dat door de ambtsdragers bedienend wordt.

De Schrift leert ons, dat we allen het recht en den plicht hebben om te toetsen hetgeen tot ons komt van ambtswege. De in artikel 7 (hierboven aangehaald) genoemde teksten wijzen daar reeds op. Voorts kan nog gewezen worden op hetgeen Paulus zegt tot de Galaten: Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt (Gal. 1:8, vergel. vs 9). Daarin zit opgesloten, dat de Galaten dat kunnen en moeten beoordelen. Zij moeten waakzaam zijn tegen dwaalleeraars. Zij moeten zelfs waakzaam zijn tegenover Paulus. Dat Paulus eenmaal het Evangelie recht heeft verkondigd is nog geen waarborg dat dat altijd zoo blijven zal. Ook wat Paulus verder leert moet getoetst worden aan hetgeen zij vroeger hebben ontvangen.

Ook in 1 Joh. 2 is sprake van het kennen der geloovigen waardoor zij in staat zijn om dwaalleeringen te onderscheiden: Doch gij hebt de zalving van den Heilige en gij weet allen, Onze vertaling heeft hier: gij weet alle dingen, maar zeer waarschijnlijk is „allen“ de juiste lezing. Dat wil dus zeggen: gij zijt allen op de hoogte, gij hebt allen de noodige kennis. Het is niet meer als in de oude bedeeeling, toen slechts enkelen begiftigd waren met den Geest der profetie en kenners waren van het Woord Gods, en die enkelen het volk moesten leeren. Neen, gij weet allen, zonder uitzondering, gij zijt allen op de hoogte. En het verband wijst aan, dat het ook hier gaat over het onderkennen van dwaalleeraars. Voorts schrijft de apostel: Ik heb u niet geschreven, omdat gij de waarheid niet weet, maar omdat gij die weet, en omdat geen leugen uit de waarheid is.....

..... Dit heb ik u geschreven van degenen, die u verleiden. En de zalving, die gij leden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van noode, dat iemand u leere..... (1 Joh. 2:20, 21, 26, 27). Gij hebt geen nieuwe openbaringen meer nodig, zooals het volk Gods van de oude bedeeeling telkens nieuwe openbaringen nodig had om den rechten weg te weten. Gij kent en verstaat zelf, zonder profeten, zonder geestelijkheid, het Woord des Heeren. En gij zijt zelf bij machte om te onderzoeken of het naar het Woord des Heeren is wat tot u gesproken wordt.

Deze gave van roeping staat onder ons bekend als het ambt der geloovigen. In de kerk fungeert niet alleen het bijzondere ambt, waaraan dan de geloovigen zich zonder meer en onvoorwaardelijk zouden moeten onderwerpen, maar alle geloovigen staan in een ambt en dragen verantwoording in het kerkelijk leven. Bij Rome is dit totaal verdwenen. En telkens weer, wanneer de kerk tot deformatie komt, in verval raakt, zien we de bediening van het ambt der geloovigen op den achtergrond geraken of geheel en al